

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 8T/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9524100287
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Beata Medveďová
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9524100287.1

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd, samosudkyňou Mgr. Beatou Medveďovou, v trestnej veci proti obvinenému Mgr. E. J., pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Košice č. k. 20Kv 4/24/8800-8 zo dňa 08.10.2024, dňa 13. decembra 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku súd obžalobu prokurátora Krajskej prokuratúry Košice č. k. 20Kv 4/24/8800-8 zo dňa 08.10.2024, predloženú súdu dňa 11.10.2024, podanú na obvineného Mgr. E. J., nar. XX.XX.XXXX,

odmieta a vec vracia prokurátorovi,

pretože zistil závažné procesné chyby, najmä porušenie práva na obhajobu a zistil, že prokurátor nepredložil úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní.

odôvodnenie:

Prokurátor Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátor“) dňa 11.10.2024 pod vyššie uvedeným číslom konania podal obžalobu na obvineného Mgr. E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Ul. G.. J. XX, pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 na tom skutkovom základe, že

dňa 02.10.2021 v čase o 10.04 h, ako ozbrojený príslušník finančnej správy SR, v tom čase služobne zaradený ako colný kontrolór pobočky colného úradu Vyšné Nemecké, počas výkonu služby na hraničnom prechode Vyšné Nemecké, pracovisku osobná doprava - dovoz, pri vykonávaní colnej kontroly osobného motorového vozidla zn. Citroën C8, ev. č. Ukrajiny: AO6483BO, ktorého vodičom bol občan Maďarska Y. H.. (voči ktorému sa vedie osobitné trestné konanie pred Špecializovaný trestným súdom), od ktorého za bezproblémové vybavenie a vykonanie colnej kontroly, a za bezproblémový prechod štátnej hranice prijal úplatok vo forme bankovky nezistenej nominálnej hodnoty tak, že túto bankovku, ktorá bola vložená v cestovnom pase menovaného vodiča č. T. ktorý predložil pri colnej kontrole, po vstupe do služobnej miestnosti colných kontrolórov odtiaľ vybral spôsobom, aby nevzbudil pozornosť prítomného kolegu a urýchlene si ju vložil do vrečka na ľavej strane nohavíc služobného odevu.

Na výzvu súdu danú obvinenému a jeho obhajcovi v zmysle § 240 Tr. por. obvinený prostredníctvom svojho obhajcu (v lehote 5 pracovných dní od doručenia obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. l) Tr. por.) namietať vady prípravného konania, navrhol vykonať dôkazy a odmietnuť obžalobu. Okrem iného uviedol, že namieta zákonnosť získania a prípustnosť a použiteľnosť obrazovozvukových záznamov, na ktorých je založená obžaloba, obvinený nie je stíhaný a obžalovaný zákonným spôsobom a z dôvodov, ktoré ustanoví zákon.

Obvinený namietal spolu na 18 stranách podania najmä zákonnosť použitých informačno-technických prostriedkov (ďalej len „ITP“) mimo rámec zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákona o ochrane pred odpočúvaním) s tým, že na takéto rozhodnutie bol, podľa jeho názoru, príslušný Špecializovaný trestný súd v zmysle § 4a ods. 1 uvedeného zákona.

Ďalej namietal, že obvinenie mu nebolo vznesené bez meškania, ale až po viac ako 13 mesiacoch, vyšetrovateľ nemal zadefinované, čo sa malo nachádzať v cestovnom pase, prípadnú hodnotu bankovky, či vôbec bol zámer korumpovať obvineného, motív a dôvod. Z obžaloby sa nedá zistiť, na základe akých skutočností dospel prokurátor krajskej prokuratúry k skutkovému záveru, ktorý uvádza vo výrokovvej časti obžaloby, ak tu existujú namietané vady a absolútna dôkazná núdza v zásadnej skutkovej otázke.

Po predložení žiadosti Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „FR SR“) č. p. 87/2021/SIVK-1/V zo dňa 09.08.2021 a správ FR SR obhajoba namieta zákonnosť rozhodnutia a súhlasu Krajského súdu v Banskej Bystrici, najmä s aspektom na náležitosti žiadosti a správ podľa príslušných ustanovení zákona, najmä ustanovení § 4 ods. 3, ods. 4 a ods. 6 zákona. Súhlas krajského súdu, ako podklad dôkazov v bode III. návrhu na vykonanie dôkazov obžaloby je totiž úplne rozporný s namietanými právami obvineného.

Žiadosť, a síce mimo rámec začatého trestného stíhania „vo veci“, síce predložil orgán štátu, ktorý zrejme zamýšľal použiť ITP na uplatnenie svojej zákonom ustanovenej pôsobnosti a právomoci v zmysle ustanovenia § 4 ods. 4 zákona v spojení s ustanovením § 2 ods. 2 zákona, avšak z „druhej“ trestnej činnosti, na ktorú bol predložený, vôbec nebol podozrivý obvinený. Účelové obchádzanie vyššie uvedených ustanovení zákona nie je prípustné a zakladá porušenie namietaných práv obvineného. Z odôvodnenia rozhodnutia a súhlasu súdu, ktorý vznikol na podklade dôvodov žiadosti FR SR „je zrejme“ príslušnosť ŠTS.

Ako ďalšie porušenie zákona a zásah do vyššie uvedených práv obvineného sa javí nedodržanie zákonnej náležitosti žiadosti o súhlas, požadovanej v ustanovení § 4 ods. 3 písm. b) zákona „...uveď informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť“. Takéto konkrétne informácie preukazujúce „zlyhanie“ predchádzajúcich (miernejších) prostriedkov použitých orgánom štátu pri plnení úloh najmä podľa ustanovenia § 2 a nasl. zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore súhlas neobsahuje v žiadnom rozsahu, čo je neprípustné a zakladá jeho nedôvodnosť a neproporcionalitu zásahu do základných práv obvineného.

Či došlo ku kontrole zásahu do základných práv obvineného v zmysle ustanovenia § 4 ods. 6 zo strany krajského súdu v intervaloch uvedených v súhlase nie je pre obvineného zrejme. a síce sa domnieva, že nie, pretože inak by bola ako žiadosť tak aj správa už dávno predložené so súhlasom. Nie je tiež zrejme, či orgán štátu „sústavne skúmal“, či teda trvali dôvody použitia ITP, ktoré neboli dokonca prioritne zamerané na osobu obvineného, a to o to viac, že ešte nebolo začaté trestné stíhanie ani „vo veci“.

Vzhľadom na absenciu zmienených zákonných náležitostí súhlasu krajského súdu boli obmedzenia a podmienky udeleného súhlasu príliš „voľné“ na to, aby existovala garancia striktnej primeranosti zásahu sledujúceho legitímny cieľ. Výkon súdnej právomoci, pri ktorej súd nesprávne aplikuje relevantné zákonné normy, však nie je v súlade so základným právom obvineného na súdnu ochranu ani s právom na spravodlivý proces.

Súhlas krajského súdu nebol odôvodnený dostatočne, je nepreskúmateľný, obžaloba na toto rezignovala. Postup použitý pri zabezpečovaní kľúčových dôkazov proti osobe obvineného bol nezákonný, súhlas krajského súdu bol získaný nezákonne obídením platnej právnej úpravy za pomoci „ľsti“, na základe nepravdivých operatívnych informácií. Krajský súd nebol nikdy oprávnený a príslušný vydať súhlas na vyhotovovanie sporných záznamov na obdobie 6 mesiacov, pretože od začiatku išlo o vec patriacu výslovne do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu. Orgány činné v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“), resp. FR SR, malo navyše od počiatku postupovať podľa ustanovení Trestného poriadku, keďže, podľa mienky obvineného, vopred disponovali dostatočným rozsahom konkrétnych a určitých informácií a podozrení z uvedenej trestnej činnosti, navyše konkrétnymi osobami, na konkrétnych miestach a čase. Rozhodnutie krajského súdu, ktorým udelil súhlas na použitie ITP, ako

aj postup inšpekcie Ministerstva financií SR (ďalej len „MF SR“) a krajského súdu pri tomto konaní a rozhodovaní, a následne postup OČTK neboli v súlade so zákonom, výkon súdnej právomoci krajského súdu nespĺňal parametre zákonnosti, ústavnosti a konformnosti s listinou a dohovorom. Rozhodnutie a súhlas krajského súdu sú tak svojvoľné, arbitrárne, nelegálne, nelegitímne, neproporcionálne a nepreskúmateľné a nemožno na dôkazoch z ich titulu zákonne postaviť obžalobu voči obvinenému a zákonne predložiť dôkaz uvedený prokurátorom v bode III. návrhu na vykonanie dôkazov obžaloby.

Obvinený ďalej namietol, že odbor inšpekcie FR SR, ani samotné MF SR nie je v zákone taxatívne vymenované ako oprávnený orgán na vykonanie odpočúvania, nie je ho možné zamieňať za Policajný zbor SR. Zákon o ochrane pred odpočúvaním neobsahuje právo na účinný prostriedok nápravy.

Podaná obžaloba sa zákonným spôsobom nevysporiada s „obhajobou“ a nezaujíma ku nej žiadne relevantné stanovisko. Ako vadu prípravného konania a porušenie práva obvineného na obhajobu obvinený namietol tiež to, že sa vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby podanými návrhmi na doplnenie vyšetrovania vôbec nezaoberal a vôbec neodôvodnil, „prečo ich zamietá“.

Obvinený opakovane poukázal na dlhodobo pretrvávajúcu vadu trestného konania vedeného proti obvinenému, a síce, že súčasťou vyšetrovacieho spisu a obžaloby nie sú predložené „záznamy z použitia ITP za celé obdobie ich nasadenia“, ale iba ich časť navrhovaná ako dôkaz v bode III. návrhu na vykonanie dôkazov obžaloby, v zmysle rozhodnutia krajského súdu je potrebné namietat, že obžaloba uvedené opäť zľahčuje a opomína.

Ak navrhuje prokurátor krajskej prokuratúry na HP vykonať dôkazy uvedené v bode III. návrhu na vykonanie dôkazov obžaloby, ktoré nemôžu byť dôkazmi „z celej doby zaznamenávania“, je povinný predložiť záznam z použitia ITP za „celé obdobie“ nasadenia ITP, čo sa doposiaľ stále nestalo.

Obvinený poukázal na uznesenie samosudcu Špecializovaného trestného súdu o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi č. k. 8T/2/2024-182 zo dňa 07.05.2024, ktoré v tomto smere celkom jednoznačne vyjadruje právny názor na danú problematiku, ktorý opakovane prokuratúra nerešpektuje a dokonca prehliada aj právne závery judikované Európskym súdom pre ľudské práva napr. v rozsudku Matanovič proti Chorvátsku.

Obhajoba nikdy v trestnej veci nemala prístup k dôkazom navrhovaným v bode III. návrhu na vykonanie dôkazov obžaloby „v celosti“, čo je ex officio zásadnou procesnou vadou trestného konania, ide o porušenia práva obvineného na obhajobu, inú právnu ochranu, súdnu ochranu a spravodlivý proces.

Obvinený preto navrhol, aby súd obžalobu podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. odmietol a vec vrátil prokurátorovi, v prípade nariadenia hlavného pojednávania predložil súdu návrhy na dokazovanie, okrem iného žiadal zabezpečiť (zrejme omylom) už zmieňované rozhodnutie krajského súdu, žiadosť FR SR na vydanie súhlasu súdu a tiež správy, ktoré bol žiadateľ žiadosti povinný predkladať sudcovi krajského súdu v zmysle § 4 ods. 6 a § 6 ods. 1 zákona o ochrane pred odpočúvaním, opätovne poukázal na skutočnosť, že dôkazy uvedené v bode III. návrhu na vykonanie dôkazov obžaloby považuje za nezákonné a neprípustné, keďže opäť nie sú predložené „v celosti“ za zachovania práva obvineného na obhajobu.

Prokurátor v reakcii na vyjadrenie obvineného poukázal na skutočnosť, že ide po obsahovej stránke o takmer totožné podanie, ako to, ktoré vo veci už pôvodne obhajca predložil s dátumom vyhotovenia dňa 11.04.2024, preto odkázal na vyjadrenie prokurátora GP SR z 30.04.2024, v ktorom je uvedené nasledovné:

Aj prípadné nevznesenie obvinenia ihneď (resp. „bez meškania“) po zistení skutočností odôvodňujúcich jeho vznesenie, nemá automaticky (bez ďalšieho) za následok zároveň porušenie obhajobných práv dotknutej osoby (podporne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2019, sp. zn. 1TdoV/2/2019). Postačí už preukázanie samotného takéhoto skutkového stavu, nie je potrebné skúmať presný cieľ dávania úplatku. Pribeh skutkového deja je hodnoverne zaznamenaný na jednotlivých kamerových záznamoch (najmä z priestorov služobnej miestnosti colných kontrolórov).

V nadväznosti na zabezpečené obrazovo-zvukové záznamy vykonané podľa zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a

doplnení niektorých zákonov, je potrebné uviesť, že takto zabezpečené obrazovo-zvukové záznamy sú získané zákonne a v súlade s príslušnými ustanoveniami citovaného osobitného zákona. Ide o zákonne získaný dôkaz, ktorý bol zabezpečený za splnenia tak formálnych ako aj materiálnych podmienok vyžadovaných osobitným zákonom.

Aby bolo možné v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotiť dôkaz získaný použitím informačno-technických prostriedkov ako dôkaz získaný zákonným spôsobom v zmysle a v intenciách judikatúry Európskych orgánov ochrany práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno vo všeobecnosti zhrnúť, že je potrebné, aby boli splnené tieto základné podmienky:

- podaný návrh spĺňa náležitosti stanovené Trestným poriadkom alebo zákonom č. 166/2003 o ochrane pred odpočúvaním,
- príkaz alebo súhlas na použitie informačno-technických prostriedkov je riadne odôvodnený, obsahuje všetky stanovené náležitosti a bol vydaný príslušným súdom a sudcom,
- použitie informačno-technických prostriedkov bolo vykonané v súlade s vydaným príkazom,
- dôkaz získaný použitím informačno-technických prostriedkov je použiteľný v trestnom konaní z hľadiska kvality, obsahu a úplnosti.

Po preskúmaní spisového materiálu, ako aj po oboznámení sa s utajovanými prílohami, je nutné konštatovať, že súhlas sudcu Krajského súdu v Banskej Bystrici, a to č. k. Ntt/130/2021-667-V-KSBB zo dňa 16.08.2021, spĺňa materiálne, ako aj formálne podmienky v zmysle zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním, pričom je aj odôvodnený a bol vydaný v súlade so zákonom s uvedenými skutkovými okolnosťami odôvodňujúcimi ich použitie. Uvedené záznamy je preto možné použiť aj v danom konaní obvineného, nakoľko boli vydané v zmysle zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 2 alinea druhá zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním, informácie získané použitím informačno-technického prostriedku, ktoré sa nevzťahujú na dôvody jeho použitia uvedeného v žiadosti, sa môžu použiť ako dôkaz v trestnom konaní, len ak sa týkajú trestnej činnosti, v súvislosti s ktorou možno použiť informačno-technický prostriedok.

O zákonnosti použitia záznamov získaných v zmysle zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním v ďalšom konaní svedčí aj stanovisko kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. júna 2020, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2020 pod zn. Tpj 46/2020.

Skutočnosť, že cieľom nasadenia informačno-technických prostriedkov bola úplne iná záujmová osoba ako obvinený, či skutočnosť, že táto osoba bola primárne podozrivá zo spáchania iného než korupčného trestného činu (teda trestného činu, spáchanie ktorého je obvinenému kladené v tomto konaní za vinu), v zmysle všetkých vyššie uvedených skutočností, nemá vplyv na zákonnosť či použiteľnosť získaných obrazovo-zvukových záznamov v tomto trestnom konaní.

Dotknuté ITP boli získané zákonne, na podklade zákonom prezumovaného postupu, vecne a miestne príslušným súdom, ktorého rozhodnutie (súhlas) bol aj odôvodnený. Na podklade uvedených ITP boli následne získané záznamy, z ktorých vyplynuli podozrenia zo spáchania aj iných trestných činov (korupcie), a ktoré boli následne odstúpené vecne a miestne príslušným orgánom činným v trestnom konaní na ďalší postup. Zo zabezpečených kamerových záznamov tak boli zistené skutočnosti, ktoré sú premietnuté do skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj skutkovej vety podanej obžaloby. Na podklade zabezpečených ITP (kamerových záznamov) boli zadokumentované viaceré trestnoprávne konania korupčného charakteru, ktoré sa týkali viacerých osôb a rôznych skutkov v dotknutom časovom období, pre ktoré boli už viaceré osoby (tak podplácajúci, ako aj prijímatelia úplatkov) aj právoplatne odsúdené. Doposiaľ žiadny z konajúcich súdov nekonštatoval nesúlad vykonaného dokazovania (či rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica) s vnútroštátnym alebo aj medzinárodným právom (judikatúrou ESLP a pod.).

Nad rámec pôvodného vyjadrenia prokurátor uviedol, že dôvodmi pôvodného odmietnutia obžaloby súdom bola absencia utajovanej prílohy obsahujúcej súhlas sudcu KS BB a príslušné písomnosti FR SR, tieto boli zabezpečené a tvoria utajovanú prílohu vyšetrovacieho spisu predloženého súdu s aktuálnou obžalobou. Vo vzťahu k existencii obrazovo-zvukového záznamu „v celosti“ bolo po zabezpečení správy z FR SR ustálené, že tieto záznamy sa vo vyšetrovacom spise v skutočnosti „v celosti“ nachádzajú a nachádzajú, tu prokurátor poukázal na vyjadrenie v obžalobe pod bodmi 35. - 41. odôvodnenia. Preto žiadne vady konania podľa jeho názoru dané nie sú.

Na tomto mieste je potrebné uviesť časť odôvodnenia obžaloby pod bodmi 35. - 41. Prokurátor uviedol nasledovné:

35. V prípade námietky týkajúcej sa absencie obrazovo-zvukového záznamu v jeho "celosti uvádzam, že vo vyšetrovacom spise sa takýto záznam vo vzťahu ku osobe obvineného v skutočnosti v celosti nachádza. Obsahom vyšetrovacieho spisu sú celkovo štyri obrazovo-zvukové záznamy (vyšetroval spis - CD/DVD nosič - č. I. 86), z ktorých sa výlučne jeden (záznamy č. 01) týka stíhaného skutku a ostatné tri záznamy (č. 02 až 04) sa ho v zásade priamo netýkajú, pričom aj podľa zabezpečenej správy Odboru inšpekčnej služby FR SR (na podklade žiadosti ktorého bol vydaný vyššie uvedený súhlas Krajského súdu Banská Bystrica zo 16.08.2021, ktorý tvoril právny základ realizovania vyhotovenia obrazovo-zvukových záznamov), ktorá tvorí súčasť utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu, boli vyšetrovateľovi Úradu inšpekčnej služby poskytnuté všetky obrazovo-zvukové záznamy, ktorými disponujú a viažu sa k predmetnej colnej kontrole realizovanej dňa 02.10.2021, pričom akékoľvek iné zvukovo-obrazové záznamy realizované na podklade uvedeného súhlasu krajského súdu, nijako nesúvisia s konaním obvineného.

36. Označené celkovo štyri obrazovo-zvukové záznamy č. 01 až 04 (v časti zachytávajúce protiprávne konanie obvineného a v časti konanie, ktoré so skutkom v zásade nijako nesúvisí) predstavujú teda obrazovo-zvukovo záznamy v celosti (ako to predpokladá ustanovenie § 115 ods. 5 Tr. por. v spojení s § 114 ods. 6 Tr. por.), pretože v skutočnosti neexistujú iné obrazovo-zvukové záznamy, ktoré by bolo možné vo vzťahu ku osobe obvineného, či jeho konaniu predložiť, pretože zaznamenané neboli.

37. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní v kontexte s uvedenými ustanoveniami § 115 ods. 5 Tr. por. v spojení s § 114 ods. 6 Tr. por. plne zodpovedá primeranému použitiu právnych záverov plynúcim z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/6/2017 zo 16.04.2018 (ktorý v rámci prijatých právnych záverov čerpal aj z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Matanovič proti Chorvátsku, na ktorý pôvodne odkazovala aj samosudkyňa ŠTS v odôvodnení uznesenia sp. zn. 8T/2/2024 zo 07.05.2024 o odmietnutí veci a jej vrátení prokurátorovi), podľa ktorých je porušením práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ orgány činné v trestnom konaní s poukazom na § 115 ods. 6 Tr. por. neumožnia obvinenému a jeho obhajcovi oboznámiť sa so všetkými relevantnými záznamami telekomunikačnej prevádzky a obrazovo-zvukovými záznamami v rozsahu potrebnom na uplatnenie ich obhajoby. Rovnako je podľa najvyššieho súdu porušením práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ orgány činné v trestnom konaní s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. por. selektívne samy vyhodnocujú, čo je a čo nie je pre daný prípad relevantné, bez toho, aby v tomto procese opätovne boli prítomné akékoľvek záruky na právo obhajoby. Súd zároveň konštatuje, že vzhľadom na kontradiktórnosť trestného konania a povinnosť orgánov činných v trestnom konaní, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, bude už výlučným právom obvineného a jeho obhajcu, aby potom čo im budú na vhodných elektronických nosičoch uvedené záznamy poskytnuté, orgánom činným v trestnom konaní predložili doslovné prepisy tých záznamov, ktoré ako dôkaz požadujú vykonať spolu s konkrétnymi dôvodmi takéhoto procesného postupu.

38. V tejto trestnej veci nedošlo ku žiadnej zo strany najvyššieho súdu predpokladanej situácii, ktorá by umožnila prijať akýkoľvek záver o porušení práv obvineného na obhajobu v súvislosti so zabezpečenými obrazovo-zvukovými záznamami.

39. Je preukázané, že obvinenému a obhajcovi bolo umožnené sa oboznámiť so všetkými relevantnými obrazovo-zvukovými záznamami, ktorými vo vzťahu ku obvinenému v skutočnosti orgány činné v trestnom konaní disponujú (už vyššie uvedené záznamy č. 01. až 04., ktoré jediné sa týkajú obvineného a jeho konania, a

ako som vyššie uviedol sa týkajú v časti relevantného konania - záznam č. 01 a v časti konania priamo nesúvisiaceho so stíhaným skutkom - záznamy č. 02 až 04).

40. Rovnako zo strany orgánov prípravného konania nedošlo ku selektívnemu vyhodnoteniu čo je a čo nie je pre daný prípad relevantné (žiadna cieľená selekcia nenastala, keďže súčasťou spisu sú úplne všetky existujúce obrazovo-zvukové záznamy ku osobe obvineného a jeho konaniu), pričom ostalo tak zachované výlučné právo obvineného a jeho obhajcu oboznámiť sa s ich celým obsahom, keďže im boli všetky existujúce obrazovo-zvukové záznamy preukázateľne poskytnuté (na vhodných elektronických nosičoch).

41. Súčasne bolo a je zachované plné právo obvineného a jeho obhajcu, aby z ich pohľadu vyhodnotili, čo zo zabezpečených obrazovo-zvukových záznamov (ktorými ako uvádzam disponujú) považujú za relevantné pre obhajobu obvineného a navrhli to vykonať v konaní pred súdom ako dôkaz postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por.

...

Samosudkyňa v zmysle § 241 ods. 1 Trestného poriadku preskúmala podanú obžalobu a podľa jej obsahu a obsahu spisu dospela k záveru, že v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku je obžalobu potrebné odmietnuť a vrátiť vec prokurátorovi, pretože prokurátor nepredložil úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a boli zistené závažné procesné chyby, najmä porušenie práva na obhajobu.

Podľa § 238 ods. 1 Trestného poriadku podanú obžalobu predseda senátu (tu samosudca) najskôr prezrie z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytuje spoľahlivý podklad, najmä preverí, či prípravné konanie, ktoré mu predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či ju treba preskúmať alebo predbežne prejednať.

Podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku (v znení účinnom od 15. marca 2024) obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä porušenie práva na obhajobu alebo ak zistí, že prokurátor nepredložil úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, že obžaloba nespĺňa náležitosti podľa § 235, alebo, že spolupracujúcej osobe boli poskytnuté nezákonné benefity.

Ustanovenie § 241 ods. 1 Trestného poriadku stanovuje spôsoby rozhodnutia samosudcu pri preskúmaní obžaloby, zákonodarca postupnosťou jednotlivých písmen tohto ustanovenia Trestného poriadku stanovil aj chronológiu skutočností, ktoré pri každej veci je potrebné skúmať. V zmysle tejto postupnosti súd predovšetkým a v prvom rade skúma svoju vecnú a miestnu príslušnosť, potom eventuálne možnosti a spôsoby zastavenia trestného stíhania, možnosti uzatvorenia dohody, možnosť a zároveň povinnosť odmietnutia obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi a až v poslednom rade, pokiaľ všetky predchádzajúce možnosti vylúči, pristupuje k nariadeniu hlavného pojednávania, určeniu jeho termínu, rozsahu a spôsobu dokazovania.

Samosudkyňa po vykonaní prieskumu obžaloby podľa jej obsahu a obsahu spisu dospela k záveru, že v danom prípade nemožno postupovať inak, než obžalobu opätovne odmietnuť a vrátiť vec prokurátorovi.

Preskúmaním predloženého spisu bol zistený nasledovný stav:

Uznesením vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru ochrannej služby a prevencie, špecializovaný tím, Košice pod ČVS: UIS-73/OPOV-2022 bolo dňa 21.11.2022 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a zároveň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie por. Mgr. E. J. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v podstate na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe prokurátora.

Trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie vznesené na základe oznámenia FR SR Úradu inšpekčnej služby zo dňa 28.03.2022, ktorým oznámil vyšetrovateľovi spolu tri skutky prijímania úplatku obvineným, zistené pri výkone služobných činností, vyhodnotením informácií získaných prostredníctvom použitých ITP.

Pri začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia vyšetrovateľ argumentoval obsahom trestného oznámenia, analýzou dôkazov získaných použitím informačno-technických prostriedkov podľa zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia na základe súhlasu sudcu pre prípravné konanie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Ntt/130/2021-667-V-KSBB zo dňa 16.08.2021 v inej trestnej veci.

Po podaní obžaloby prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. k. VII/2 Gv 161/22/1000-16 zo dňa 12.03.2024 Špecializovaný trestný súd uznesením č. k. 8T/2/2024-182 zo 07.05.2024 obžalobu postupom podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. odmietol a vec vrátil prokurátorovi, pretože zistil závažné procesné chyby, najmä porušenie práva obvineného na obhajobu a zistil, že prokurátor nepredložil úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní. Urobil tak z toho dôvodu, že súčasťou predloženého spisu nebol súhlas sudcu pre prípravné konanie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Ntt/130/2021-667-V-KSBB zo dňa

16.08.2021, ako ani príslušný návrh FR SR a prípadne ďalšie písomnosti, ktoré by mali tvoriť pravdepodobne utajovanú prílohu a prokurátor súdu nepredložil úplný spis vrátane všetkých v prípravnom konaní zabezpečených dôkazov. V priebehu konania nebol zabezpečený obrazovo-zvukový záznam v celosti, z celej doby zaznamenávania, ide o závažnú procesnú chybu, bolo tak porušené právo na obhajobu. Uznesenie sa stalo právoplatným a vykonateľným dňa 30.05.2024.

Prokurátor aj v novo podanej obžalobe ako v podstate na rozhodujúci dôkaz preukazujúci trestnú činnosť obvineného poukazuje na obrazovo-zvukový záznam zabezpečený „v inej veci“, a to na základe súhlasu sudcu pre prípravné konanie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Ntt/130/2021-667-V-KSBB zo dňa 16.08.2021, vydaný na podklade žiadosti FR SR, Sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly, Odboru inšpekcie FR SR č. 87/2021/SIVK-1/V, a to na dobu od 16.08.2021 do 15.02.2022 podľa zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákona o ochrane pred odpočúvaním). Ide o záznamy z pracoviska obvineného - z priestorov služobnej miestnosti colných kontrolórov (tzv. búdky). Obvinený stíhaný skutok poprel, tak isto svedok Y. H.. Prokurátor v predloženej obžalobe navrhol, okrem iného, oboznámiť uvedený obrazovo-zvukový záznam na hlavnom pojednávaní podľa § 270 ods. 2 Tr. por.

Z vyšetrovacieho spisu je možné zistiť, že prokurátor po vrátení veci do prípravného konania pokynom podľa § 230 ods. 2 písm. a) Tr. por. zo dňa 10.07.2024 (č. l. 192) uložil vyšetrovateľovi zabezpečiť rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici a ďalšie písomnosti a tiež zabezpečiť úplný obrazovo-zvukový záznam získaný za základe súhlasu KS BB, a to za celé obdobie nasadenia ITP a založiť ho do spisu na vhodnom elektronickom nosiči v celosti. Vyšetrovateľ následne požiadal FR SR o predloženie príslušných písomností (č. l. 194) a tiež o zabezpečenie úplného obrazovo-zvukového záznamu v celosti za celé obdobie nasadenia.

Po zabezpečení tzv. utajovanej prílohy obsahujúcej odpoveď FR SR, žiadosť FR SR o vydanie súhlasu z 09.08.2021, dve správy o využívaní ITP, žiadosť o predčasné ukončenie prevádzky ITP z 11.10.2021, oznámenie o predčasnom ukončení prevádzky ITP z 11.10.2021 a súhlas sudcu pre prípravné konanie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Ntt/130/2021-667-V-KSBB zo dňa 16.08.2021 bolo obhajcovi umožnené do tejto nahliadnuť, tiež mu bolo umožnené vyhotoviť si požadované kópie spisu.

V tomto prípade Krajský súd v Banskej Bystrici pod č. p. Ntt/130/2021-667-V-KSBB dňa 16.08.2021 vydal súhlas na použitie ITP vo veci Finančného riaditeľstva SR, sekcia inšpekcie a vnútornej kontroly, odbor inšpekcie FR SR Banská Bystrica vedenej pod č. 87/2021/SIVK-1 pre úmyselný trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky.

Podľa § 2 ods. 2, ods. 3 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním ITP môže používať i Colná správa (ďalej len „orgán štátu“), pričom používanie ITP pre Colnú správu technicky zabezpečuje Policajný zbor po predložení písomného súhlasu zákonného sudcu udeleného orgánu štátu, pre ktorý sa použitie ITP zabezpečuje.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov finančné riaditeľstvo je orgánom štátnej správy i v oblasti colníctva. Podľa § 2 ods. 2 colné úrady spolu s daňovými úradmi a kriminálnym úradom finančnej správy sú orgánmi finančnej správy a tvoria finančnú správu. Podľa § 4 ods. 3 písm. a), písm. y) finančné riaditeľstvo riadi a kontroluje colné úrady a vykonáva odhaľovanie a dokumentovanie trestnej činnosti príslušníkov finančnej správy pri výkone štátnej služby. Podľa § 14 ods. 1 písm. a), písm. b) ozbrojení príslušníci finančnej správy zaradení na finančnom riaditeľstve sú oprávnení používať informačno - technické prostriedky pri odhaľovaní zločinov spáchaných v súvislosti s porušením colných predpisov a pri odhaľovaní úmyselných trestných činov príslušníkov finančnej správy pri výkone štátnej služby.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ako orgán štátnej správy v oblasti colníctva je orgánom štátu, ktorý je oprávneným používať informačno-technické prostriedky v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním, a teda je orgánom zákonom zmocneným na predloženie žiadosti o použitie ITP súdu príslušnému podľa § 4a tohto zákona. Žiadosť bola podaná Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu príslušnému, pretože v trestnej veci, v ktorej bol vydaný

súhlas na použitie ITP, sa viedlo trestné konanie
činu, ktoré nepatrilo do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu.

pre podozrenie z trestného

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona, ak sa majú informácie získané použitím ITP použiť ako dôkaz v trestnom konaní vyhotoví orgán štátu písomný záznam s uvedením údajov o mieste, čase a zákonnosti použitia ITP; k písomnému záznamu orgán štátu priloží záznam a jeho doslovný prepis. Informácie získané použitím ITP, ktoré sa nevzťahujú na dôvody jeho použitia uvedeného v žiadosti, sa môžu použiť ako dôkaz v trestnom konaní, len ak sa týkajú trestnej činnosti, v súvislosti s ktorou možno použiť ITP.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. zvukový, obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam sa ako dôkaz vykoná na technickom zariadení, a to oboznámením celého záznamu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Ak to povaha dôkazu pripúšťa, môže sa vykonať oboznámením jeho celého písomného prepisu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti.

Z písomného záznamu Úradu zvláštnych policajných činností P PZ, odbor zvláštnych policajných činností Stred Banská Bystrica z 21.03.2022 (č. I. 85) nevyplýva miesto použitia ITP. Nebol vykonaný doslovný prepis ani časti záznamu, ktorá sa má týkať dokazovanej skutočnosti. Listina na č. I. 88 s názvom prepis obrazovo-zvukového záznamu vykonaného Policajným zborom dňa 02.10.2021 v čase od 10:04:45 do 10:05:24 Hraničný prechod Vyšné Nemecké zjavne neobsahuje doslovný prepis záznamu, ale voľný opis toho, čo je s použitím ITP zaznamenané na obraze a zvuku. Že ide o opis zaznamenananej skutočnosti namiesto doslovného prepisu, tak ako ustanovuje § 7 ods. 2 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním a § 270 ods. 2 Tr. por., vyplýva i zo správy úradu zvláštnych policajných činností Prezídia PZ zo dňa 21.03.2022.

Obhajca opakovane (aj pri úkone preštudovania vyšetrovacieho spisu) žiadal o. i. tiež o zabezpečenie úplného obrazovo-zvukového záznamu z celej doby zaznamenávania, vyšetrovateľ k jeho žiadosti o doplnenie dokazovania uviedol, že „druhý bod návrhu (odsek) je pracovaným útvarom FR SR (sekcia inšpekcie a vnútornej kontroly), čo je spracované v písomnom prípise tohto útvaru ako utajovaná príloha vyšetrovacieho spisu“. Toto jeho značne zmätočné vyjadrenie v podstate dovysvetľoval prokurátor v podanej obžalobe v už vyššie uvedených bodoch 35. - 41. a teda, že vlastne vo vyšetrovacom spise sa takýto záznam vo vzťahu ku osobe obvineného v skutočnosti v celosti nachádzal a nachádza, akékoľvek iné zvukovo-obrazové záznamy realizované na podklade uvedeného súhlasu krajského súdu, nijako nesúvisia s konaním obvineného.

Súd z predloženého spisu konštatuje, že do spisu neboli doplnené žiadne iné nosiče, na ktorých by bol zaznamenaný priebeh ITP počas celej doby nasadenia, teda v spise sa nachádza (rovnako ako pri podaní predošlej obžaloby) nosič s obrazovo-zvukovým záznamom stíhaného skutku (č. I. 86) a prepis obrazovo-zvukového záznamu (č. I. 88). Na nosiči sa nachádzajú štyri krátke videá, z toho prvé pod por. č. 1 je evidentne záznam stíhaného skutku, samotný záznam trvá 0:39 min. Ďalšie tri záznamy tiež zaznamenávajú dianie na mieste v ten istý deň (02.10.2021), ale v iných časoch, trvajú 1:05 min, 1:55 min a 1:35 min.

Je zrejmé, že ide len o záznam samotného skutku a ďalších troch krátkych časových úsekov z toho istého dňa, súdu znovu nebol predložený záznam z použitia ITP za celé obdobie nasadenia ITP, takýto záznam nebol predložený v priebehu celého konania doposiaľ, a teda nie je možné dostatočným spôsobom overiť jeho zákonnosť.

Súd už opakovane uvádza:

Ak sa majú v trestnom konaní použiť ako dôkaz informácie získané použitím informačno-technického prostriedku podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákona o ochrane pred odpočúvaním), aj keď sú zabezpečené v inej trestnej veci, je použitie takto legálne získaných informácií ako dôkazov podmienené tým, že toto konanie je vedené pre taký trestný čin, v konaní o ktorom Trestný poriadok použitia takýchto ITP pripúšťa (Tpj 46/2020).

Pokiaľ má súd ako dôkaz reálne použiť obrazovo-zvukový záznam vyhotovený na základe rozhodnutia súdu vydaného podľa zákona č. 166/2003 Z. z., hoc aj v inej trestnej veci, a vyhodnotiť takýto dôkaz ako zákonný a procesne použiteľný, je potrebné, aby toto rozhodnutie (súhlas) mal vo veci konajúci súd k dispozícii ako súčasť spisu, ktorú by mu mal predložiť s obžalobou prokurátor, keďže navrhuje takto vyhotovený záznam vykonať na hlavnom pojednávaní ako dôkaz. V tejto veci boli do spisu po odmietnutí obžaloby zabezpečené ako utajovaná príloha príslušné písomnosti, ktoré sa týkajú zákonnosti použitia ITP, obvinený prostredníctvom obhajcu mal možnosť do nich nahliadnuť.

Všetky podstatné tvrdenia obvineného, vzťahujúce sa na zákonnosť, teda legalitu zásahu, ku ktorému malo dôjsť použitím ITP prostriedkov, budú v rámci trestného konania vyhodnotené súdmi s plnou jurisdikciou, v ktorých právomoci je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností prípadu, vrátane zákonnosti a ústavnosti dôkazov získaných na základe vydaného súhlasu.

Vo vyšetrovacom spise je nevyhnutné uchovávať obrazovo-zvukový záznam v jeho celosti (t. j. kompletný záznam celej doby zaznamenávania) a to na vhodných elektronických nosičoch. Pokiaľ sa tak nestane a do spisu by boli vložené len vybrané záznamy a zvyšné by boli napríklad zničené, išlo by o dôkaz nepoužiteľný v súdnom konaní. Uvedené možno vyvodiť aj z rozhodnutia ESLP vo veci Matanovič proti Chorvátsku (tiež napr. uznesenie NS SR 1 Toš 4/2009 z 19.11.2009). Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že by malo ísť o záznamy získané podľa zák. č. 166/2003 Z. z. v inej trestnej veci.

Pokiaľ teda obvinený alebo jeho obhajca požiadajú, aby im bol poskytnutý kompletný obrazovo - zvukový záznam, teda záznam v celosti, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní (ak pôjde o prípravné konanie) alebo súdu im vyhovieť a požadovaný záznam v celosti im poskytnúť a to na vhodných elektronických nosičoch. Vyšetrovací spis by mal obsahovať prepis tých záznamov, ktoré sú využiteľné v trestnom konaní, t. j. ktoré sa týkajú skutku, pre ktorý sa trestné konanie vedie. Prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena, je povinný v obžalobe navrhnúť vykonať ako dôkaz ten záznam či jeho prepis, ktorý, podľa jeho názoru, usvedčuje obvineného zo spáchania stíhanej trestnej činnosti, ktorý potvrdzuje, že sa skutok stal a má znaky trestného činu.

Obhajoba nie je viazaná rozhodnutím prokurátora o tom, ktorý záznam navrhuje vykonať v konaní pred súdom ako dôkaz, môže prísť aj s vlastnými návrhmi, t. j. aj s návrhom na oboznámenie tých záznamov, ktoré prokurátor nepovažuje za relevantné. Obhajoba má teda právo vyžiadať si kompletný záznam v celosti a následne označiť to, čo sama považuje za relevantné z hľadiska vykonávanej obhajoby. Toto právo obhajoby vyplýva aj priamo z § 115 ods. 6 Tr. por.

V danom prípade zabezpečený zvukovo-obrazový záznam z použitia ITP predstavuje rozhodne dôležitý dôkaz, keďže obvinený trestnú činnosť popiera, priamy svedok Yaroslav Popovich skutok popiera tak isto. Za danej situácie je preto potrebné na dôkaz zabezpečený prostredníctvom ITP vzhliadať ako na dôkaz významný, zásadný, ťažiskový.

Súčasťou predloženého spisu nie je úplný obrazovo-zvukový záznam získaný na základe súhlasu krajského súdu na vhodných elektronických nosičoch z celej doby zaznamenávania, predložená bola len časť záznamu, hoc týkajúca sa stíhaného skutku a podľa opakovaného vyjadrenia prokurátora týkajúca sa obvineného. Je tak zrejmé, že selekciu toho, čo by malo byť relevantné pre trestné konanie, vykonalo vlastne FR SR a vyšetrovateľovi poskytlo časť záznamu, ktorá by sa (výlučne) mala týkať obvineného s tým, že ostatné časti záznamu sa ho nijako netýkajú. Prokurátor na takéto predloženie záznamu nereagoval, naopak, osvojil si takéto vyjadrenie FR SR a ako záznam „v celosti“ zabezpečený vysvetlil záznam „v celosti“ zabezpečený, podľa jeho názoru, vo vzťahu k osobe obvineného. Urobil tak aj napriek jednoznačnému názoru súdu vyjadrenému v predošlom rozhodnutí o odmietnutí obžaloby a napriek opakovaným žiadosťiam obhajoby o poskytnutie celého záznamu.

Obhajoba tak nemohla byť dostatočne oboznámená so záznamami z utajeného sledovania osôb v priebehu vyšetrovania, nemala prístup k záznamom samotným v celosti, obvinený nemal informáciu o obsahu záznamov, preto nemohol nijako zhodnotiť účelnosť vykonania konkrétnych záznamov ako dôkazov v trestnom konaní. Je porušením práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pokiaľ orgány činné v trestnom konaní neumožnia obvinenému a jeho obhajcovi oboznámiť sa so všetkými relevantnými obrazovo-zvukovými záznamami v rozsahu potrebnom na uplatnenie ich obhajoby a selektívne samy vyhodnocujú, čo je a čo nie je pre

daný prípad relevantné bez toho, aby v tomto procese opätovne boli prítomné akékoľvek záruky na právo obhajoby. Takýto postup by bol rozporný s judikatúrou EŠLP (viď aj rozhodnutie uvádzané vyššie, tiež napr. uznesenie NS SR sp. zn. 5To/6/2017 zo dňa 16.04.2018).

Obvinenému a obhajcovi je umožnené oboznámiť sa so všetkými vyhotovenými záznamami telekomunikačnej prevádzky a obrazovo-zvukovými záznamami len vtedy, ak tieto záznamy sú v celistvosti súčasťou spisu, a keďže vychádzajúc z ustanovenia § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku v spojení s § 235 písm. e) Trestného poriadku je prokurátor povinný spolu so spisom predložiť všetky v prípravnom konaní zabezpečené dôkazy, je povinnosťou prokurátora ich predložiť.

Aj keď zákon o ochrane pred odpočúvaním vo svojom § 7 ods. 2 výslovne neupravuje povinnosť uchovávať záznamy o použití ITP v celistvosti v spise, ide o lex specialis vo vzťahu k Trestnému poriadku ako lex generalis, ktorý je potrebné použiť na tú oblasť právnych vzťahov, ktorú lex specialis (zákon o ochrane pred odpočúvaním) neupravuje, pritom Trestný poriadok túto povinnosť (uchovávať záznamy v celistvosti v spise) výslovne stanovuje. Zároveň je potrebné uviesť, že povinnosť zachovať právo na obhajobu a právo na spravodlivý proces sa vzťahuje aj na dôkazy získané podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním, niet preto pochyb, že povinnosť uchovávať záznamy z použitia ITP v celistvosti v spise sa vzťahuje aj na záznamy získané podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním. Pokiaľ teda prokurátor nepredložil zabezpečené obrazovo-zvukové záznamy v celistvosti a namiesto ich doslovného prepisu predložil opis zaznamenananej skutočnosti, postupoval v rozpore s § 7 ods. 2 zákona o ochrane pred odpočúvaním (č. 166/2003 Z. z.), § 115 ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 114 ods. 6 Trestného poriadku, a porušiac tým právo obvineného na spravodlivý proces a právo na obhajobu, a to zásadným spôsobom, keďže vyhotovené obrazovo-zvukové záznamy, predstavujú v prejednávanej veci ťažiskový dôkaz, čo rozhodne dôvodom pre odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi je. (Uznesenie NS SR 4Tost 45/2024 z 23.10.2024)

Vzhľadom na kontradiktórnosť trestného konania a povinnosť orgánov činných v trestnom konaní, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, bude už výlučným právom obvineného a jeho obhajcu, aby potom, čo im budú na vhodných elektronických nosičoch uvedené záznamy poskytnuté, orgánom činným v trestnom konaní predložili doslovné prepisy tých záznamov, ktoré ako dôkaz požadujú vykonať spolu s konkrétnymi dôvodmi takéhoto postupu.

S poukazom na § 2 ods. 10 Tr. por. je povinnosťou prokurátora predložiť súdu všetky dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, nielen tie, ktoré podporujú obžalobu, aby v konaní pred súdom bolo možné vykonať aj dôkazy svedčiace v prospech obvineného (nie je pritom na úvahe prokurátora, ktoré sú to dôkazy, ale na uvážení obhajoby), pretože len tak je súdu umožnené prijať spravodlivé rozhodnutie.

Keďže v priebehu konania nebol zabezpečený obrazovo-zvukový záznam v celosti z celej doby zaznamenávania, ide o závažnú procesnú chybu, čím bolo porušené právo na obhajobu, zároveň tak neboli predložené všetky dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote do 3 (troch) pracovných dní od jeho oznámenia, ktorú môžu podať prokurátor a obvinený. Sťažnosť sa podáva na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica. Sťažnosť má odkladný účinok.